

woorden), waarin hij de omschrijving van het bezwaarde goed uit de pandovereenkomst kan overnemen.

In het tweede deel gaat de circulaire in op hoe men het pandregister zal kunnen raadplegen. Hierbij zijn vooral de zoekcriteria interessant:

- als pandhouder, vertegenwoordiger, verkoper of hun lasthebber: op alle gegevens betreffende panden of goederen waarvan men zelf pandhouder (of zijn vertegenwoordiger), respectievelijk houder van het eigendomsvoorbehoud, of hun lasthebber is;
- als pandgever, koper of hun lasthebber: op alle gegevens betreffende panden of goederen waarvan men zelf pandgever of koper (of hun lasthebber) is; (16) op pandgever/koper (identiteit natuurlijke of rechtspersoon) + beschrijving van het bezwaarde goed (*free text*);
- op het ondernemingsnummer van de pandgever/koper + beschrijving van het bezwaarde goed (*free text*);
- op registratienummer;
- op identificatienummer (toegekend aan de pandhouder, vertegenwoordiger, verkoper of hun lasthebber bij registratie van een pandrecht of eigendomsvoorbehoud).

In de circulaire wordt duidelijk gesteld dat zoeken op *free text* alleen niet mogelijk zal zijn. Daarenboven, zal men zijn zoekopdracht niet kunnen verfijnen (het systeem werkt op een *hit/no hit*-basis). Op deze manier wenst de wetgever zoekopdrachten *at random* te vermijden en wordt een bijkomende drempel ingebouwd ter bescherming van de privacy.

Ten slotte wordt ook meer toelichting gegeven bij de retributies die men zal moeten betalen om een pandrecht of eigendomsvoorbehoud te registreren (of eventueel te vernieuwen of te verwijderen) en het pandregister te consulteren. Opvallend hierbij is de regeling voor de retributies voor de raadpleging van het register. Per raadpleging zal men moeten betalen, maar het aantal zoekresultaten is op voorhand niet bekend. Voor dit probleem is een regeling uitgewerkt, waarbij per raadpleging een vast bedrag zal worden betaald. Indien er meerdere zoekresultaten zijn, dan wordt per bijkomend geselecteerd zoekresultaat, waarvoor een elektronische gehandtekend document wordt gevraagd, een extra retributie aangerekend. Meer informatie over de circulaire kan u terugvinden op:

<http://ccff02.minfin.fgov.be/KMWeb/document.do?method=view&nav=1&id=305640ea-95c6-4cc3-943d-53ea72150677&disableHighlighting=true&documentLanguage=nl#findHighlighted>.

## Rechtspraak/Jurisprudence

### **Hof van Cassatie 12 oktober 2017**

Zaak: C.17.0071.N

CONTINUÏTEIT VAN DE ONDERNEMING (WET 31 JANUARI 2009)

Gerechtelijke reorganisatie – Gerechtelijke reorganisatie door collectief akkoord – Intrekking van het reorganisatieplan – Nieuw verzoek

CONTINUITÉ DES ENTRPRISES (LOI DU 31 JANVIER 2009)

Réorganisation judiciaire – Réorganisation judiciaire par accord collectif – Retrait du plan de réorganisation – Nouvelle requête

Op 13 maart 2013 werd een eerste maal een gerechtelijke reorganisatie geopend in hoofde van NV Ove Investments (hierna, eiseres). Tijdens de gerechtelijke reorganisatie werd een collectief akkoord gehomologeerd (d.d. 12 juni 2013), dat vervolgens werd ingetrokken op grond van artikel 58 WCO (thans art. XX.83 WER). De intrekking van het reorganisatieplan heeft tot gevolg dat de schuldenaar en schuldeisers zich in dezelfde toestand bevinden alsof er geen gehomologeerd reorganisatieplan zou zijn geweest, behalve wat betreft reeds uitgevoerde betalingen of de overdracht van een geheel of een gedeelte van de onderneming.

Op 4 mei 2016 diende eiseres nogmaals een verzoekschrift in tot opening van de procedure van gerechtelijke reorganisatie. De procedure van gerechtelijke reorganisatie werd geopend op 25 mei 2016. Tegen de opening van deze procedure werd derdenverzet aangetekend door de fiscus (hierna, verweerder), dat ontvankelijk, doch ongegrond werd verklaard bij vonnis van 20 juli 2016. De fiscus stelde vervolgens hoger beroep in tegen het vonnis van 20 juli 2016, waarbij de opening van de (tweede) procedure van gerechtelijke reorganisatie in hoofde van eiseres werd bevestigd.

Het hof van beroep te Antwerpen gaf de fiscus (gedeeltelijk) gelijk en deed de opening van de tweede gerechtelijke reorganisatie (d.d. 25 mei 2016) teniet bij arrest van 5 januari 2017. De appelrechters oordeelden dat de opening van de nieuwe procedure van gerechtelijke reorganisatie (d.d. 25 mei 2016) niet voldoet aan de voorwaarden in artikel 23, § 5 WCO (nieuw art. XX.45, § 5 WER). Deze bepaling stelt: “wanneer het verzoek uitgaat van een schuldenaar die meer dan drie maar minder dan vijf jaar tevoren reeds het openen van een procedure van gerechtelijke reorganisatie heeft aangevraagd en verkregen, de nieuwe procedure van gerechtelijke reorganisatie niet mag terugkomen op de verworvenheden van schuldeisers die zijn verkregen tijdens de vorige procedure”. Volgens de appelrechters doet dit nieuwe reorganisatieplan afbreuk aan de verworvenheden van de schuldeisers uit het eerste reorganisatieplan (d.d. 12 juni 2013), met name de

reeds afgesproken betalingstermijnen. De appelrechters nemen de intrekking van het eerste reorganisatieplan en gevolgen van de intrekking in overweging, maar oordelen dat *“de schuldeisers wiens schuldvorderingen waren opgenomen in het ingetrokken plan hierdoor hun rechten hernemen en behoudens de uitgevoerde verrichtingen en betalingen zich in dezelfde toestand bevinden als wanneer er geen reorganisatieplan was geweest, neemt niet weg dat met het openen van een nieuwe procedure niet mag worden teruggekomen op de verworvenheden met betrekking tot de schuldvorderingen die hun beslag hebben gekend in het ingetrokken plan”*.

Het Hof van Cassatie sluit zich niet aan bij deze redenering. In zijn arrest van 12 oktober 2017 oordeelt het Hof dat *“de appelrechters die, ondanks de intrekking van het eerste reorganisatieplan en de gevolgen daarvan, oordelen dat door de nieuwe procedure afbreuk wordt gedaan aan de verworvenheden van de verweerders uit het eerste reorganisatieplan, met name de daarin voorziene termijnen van betaling, verantwoord en hun beslissing om het verzoek van de eiseres tot opening van een nieuwe procedure onontvankelijk te verklaren, niet naar recht”*.

#### **Hof van beroep Bergen 21 november 2017**

*Zaak: 2017/RG/89 (niet gepubliceerd)*

CONTINUÏTEIT VAN DE ONDERNEMING (WET 31 JANUARI 2009)

Gerechtelijke reorganisatie – Gerechtelijke reorganisatie door collectief akkoord – Homologatie van het reorganisatieplan en rechtsmiddelen – Hoger beroep door gesubrogeerde

CONTINUITÉ DES ENTREPRISES (LOI DU 31 JANVIER 2009)

Réorganisation judiciaire – Réorganisation judiciaire par accord collectif – Homologation du plan de réorganisation et voies de recours – Appel par une partie subrogée

Op 7 februari 2017 stelt dhr. H.K. (hierna, appellant) beroep in tegen de homologatie van een reorganisatieplan opgesteld door BVBA SOMATBEL in het kader van een procedure van gerechtelijke reorganisatie.

De voorliggende rechtsvraag is: beschikt appellant, op basis van een vermeende subrogatie in de rechten van een vrijwillig tussengekomen partij, over de noodzakelijke partijhoedanigheid om beroep in te stellen tegen het homologatievonnis?

De appellant, ook zaakvoerder van SOMATBEL, stelt dat hij de schuld van SOMATBEL t.a.v. Bank CBC heeft betaald en hierdoor zelf schuldeiser is geworden van SOMATBEL. De partijhoedanigheid van appellant zou volgen uit het feit dat Bank CBC vrijwillig is tussengekomen in de procedure van gerechtelijke reorganisatie (d.d. 17 november 2016) en dat appellant, ingevolge zijn betaling aan Bank CBC, in de rechten van Bank CBC is

gesubrogeerd. Derhalve meent appellant dat hij het recht heeft om beroep in te stellen tegen het homologatievonnis op grond van artikel 56 WCO.

In eerste instantie, verwijst het hof naar artikel 5 WCO dat stelt dat belanghebbenden enkel partijhoedanigheid kunnen verwerven door middel van een vrijwillige tussenkomst in de procedure van gerechtelijke reorganisatie voor de rechtbank van koophandel. Een schuldeiser verwerft geen partijhoedanigheid doordat hij wordt gehoord voor de rechtbank of een geschrift laat neerleggen om zijn opmerkingen te laten gelden, iets te vorderen of middelen naar voor te brengen. Bijgevolg oordeelt het hof dat zelfs indien appellant als schuldeiser wordt beschouwd binnen de procedure van gerechtelijke reorganisatie, hij hierdoor geen partijhoedanigheid zal verwerven.

Wat betreft het argument dat appellant partijhoedanigheid heeft verworven via subrogatie in de rechten van Bank CBC, oordeelt het hof dat de feiten niet toelaten om te oordelen dat appellant effectief in de rechten van Bank CBC is gesubrogeerd. Het hof stelt dat appellant nooit is verschenen voor de rechtbank van koophandel als gesubrogeerde in de rechten van Bank CBC. Bovendien wijst het proces-verbaal van de vergadering van schuldeisers de appellant enkel aan als zaakvoerder van SOMATBEL en maakt het PV geen melding van de betaling van appellant aan Bank CBC. Aangezien de subrogatie van appellant in de rechten van Bank CBC onvoldoende wordt aangetoond, spreekt het hof zich niet verder uit over de rechtsvraag of partijhoedanigheid kan worden verworven door middel van subrogatie in de rechten van een vrijwillig tussengekomen partij.

Ter besluit, is er *in casu* geen enkele grondslag waarop appellant kan worden beschouwd als partij in de procedure van gerechtelijke reorganisatie voor de rechtbank van koophandel. Appellant beschikt bijgevolg niet over de nodige partijhoedanigheid om beroep in te stellen tegen het homologatievonnis.

## **7. VERZEKERINGEN/ASSURANCES**

*Béatrice Toussaint*<sup>24</sup>

### **Rechtspraak/Jurisprudence**

#### **Cour de cassation 14 septembre 2017**

*Affaire: C.16.0273.N*

ASSURANCES

Assurances terrestres – Contrat d’assurance en général – Etendue de la couverture – Sinistre intentionnel – Domage causé sciemment et volontairement

<sup>24</sup> Avocat à Bruxelles.